

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

under de fortsatte Forhandlinger at overveje at fastsætte en højere Smørpris om Vinteren end om Sommeren. Heller ikke denne Tanke er mig fremmed, for jeg har flere Gange drøftet den med de interesserede Parter, men jeg har hver eneste Gang faaet Afslag, naar der var Tale om at føre den Tanke ud i Livet, og saa er det en noget betænkelig Sag, naar Mejeribrugets Folk ikke ønsker at gaa den Vej.

Endnu maa jeg maaske sige, at det forekommer mig, at man en Gang imellem i den Debat, der nu finder Sted, forveksler Produktionspris og Producentpris. Jeg har ikke med de Beregninger, jeg har bedt Landøkonomisk Driftsbureau foretage, prøvet paa at bilde hverken mig selv eller andre ind, at det var en let Sag at finde, hvad der er Produktionsprisen, altsaa Produktionsomkostningerne — det har slet ikke været i Tankerne. Det, jeg har spurgt om, er dette: hvad har Udgiftsstigningen været for Landbruget fra sidste Aar og til nu, og den Udgiftsstigning, man her kan dokumentere, er den, vi skulde prøve paa at samles om at give Kompensation for. Det har været nærliggende for mig at gaa den Vej, og jeg vil ogsaa indtil videre mene, at det var den eneste Vej, jeg kunde gaa, naar jeg skulde holde mig til den Erklæring, der blev givet af Samlingsregeringen sidste Sommer.

Man kunde ogsaa være gaaet en anden Vej, man kunde have prøvet paa at regne Produktionsomkostningerne ud. Men her er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Carl Petersen i, at det lader sig ikke gøre at beregne Produktionsomkostningerne for den enkelte Vare. Med den indre Sammenhæng, der er i Landbrugsproduktionen, og navnlig i de tre Produktionsgrene, vi her taler om, er det uendelig svært at trække en enkelt Vare ud og sige: den kan produceres til den Pris og denne Vare til en anden Pris. Derfor maa man tage det som en Helhed. Men hvis man vil prøve paa at regne Produktionsomkostningerne ud, hvad Statistisk Departement har prøvet paa med Hensyn til Smørret, kommer vi til helt andre Talstørrelser end dem, jeg har givet Udtryk for i mine Lovforslag.

Nu har jeg altsaa villet spørge om, hvor stor Udgiftsstigningen har været, og jeg har vist Lov til at sige, at det ikke kan være nogen stor Overraskelse, at højere Priser er nødvendige paa Baggrund af den Prisstigning, der har fundet Sted paa praktisk talte alle Omraader, baade Lønninger og Omkostninger, hvor man end vender Blikket

hen. Man kan gaa ud fra, at Landbruget i 1945—46 vilde faa et Nettoudbytte, der var op imod 350 Mill. Kr., mindre, hvis ikke der sker noget paa de Omraader, vi i Øjeblikket forhandler om. Saaledes som vi er stillet valutarisk og forsyningsmæssigt, tør jeg dristigt sige, at det vilde være at spille Hasard ikke at give Kompensation for den Udgiftsstigning, der har fundet Sted.

Jeg tør ogsaa sige, at ligegyldigt hvilken Regering der sad, vilde den ikke være i Stand til at se bort fra de Kendsgerninger, der kommer frem gennem de forøgede Produktionsomkostninger, jeg har peget paa. Det er nu engang saaledes, at vi skal eksportere, og det er ogsaa nødvendigt for os, at vor Eksport forøges. Er vi ikke i Stand til at forøge Eksporten, skal det ogsaa nok give sig Udslag i de Varemængder, der bliver til Disposition for Befolkningen. Hvis vi ikke kan øge Eksporten, skal der nok blive Smalhans paa mange Omraader her i Landet.

Vi er inde i en kritisk Periode, hvor det er nødvendigt, at der gives en Opmuntring. Jeg ved for mit eget Vedkommende, at ikke ved nogen Lejlighed har jeg forsømt at opfordre mine Standsfæller til at opretholde Besætningerne. Det er ingenlunde populært at gøre det i Dag, fordi der er saa meget, der opfordrer til det modsatte — det var vistnok det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der pegede derpaa —: Besværet med Medhjælp, de høje Lønninger, og saa bliver Resultatet, at der for Øjeblikket ligger en privatøkonomisk Fordel i at reducere Kvægbesætningerne. Jeg er alvorlig bange for, at der, hvis vi ikke havde faaet den gode Græsning i Sommer, vilde være sket en væsentlig Reduktion.

Det er jo meget udmærket, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kom med sine Tal vedrørende Kvægbesætningernes Størrelse, men jeg vil dog ikke undlade at nævne, at for det første Halvaar i Aar har Tilførslerne af voksne Slagtekreaturer udgjort 265 000—266 000 Stk., og dette er 100 000 flere end i samme Periode sidste Aar. Jeg kan maaske ogsaa pege paa, at kyndige Folk gør opmærksom paa, at der blandt de Dyr, der føres til Slagtning, er mange flere ikælvede, end der normalt plejer at være.

Det er rigtigt, som der er peget paa, at der stilles store Krav til den danske Landmands Arbejdsindsats i Dag. Jeg vil ingenlunde paastaa, at hans Arbejde i sig selv er værdifuldere end andres, absolut ikke, men jeg vil fastslaa, at det, som Land-